

5. NEDĚLE POSTNÍ

(Zahalený kříž před oltářem - Troubky)

1) Připravme místo

Je dobré věnovat přípravě pozornost a vyzdobit místo podobně jako sváteční stůl: hezký ubrus, svíce, kříž, Bible, ve které je založené místo, které budeme číst, nebo text který na ni položíme (bereme verzi liturgického překladu, list bychom vložili do bible)

Na domácí bohoslužbu se také oblečeme do svátečnějšího, abychom neprožívali neděli v teplákách, protože se jdeme setkat s Bohem, který nám dává důstojnost i v časech nejistot.

Paní katechetka radí, aby se v rodinách vytvořilo trvalé modlitební místo v dosahu dětí: malá polička, stoleček, apod., kde bude trvale položené Písmo svaté (verze pro dospělé, ne dětská bible, nejlépe katolický překlad Nového zákona, který u nás děti dostaly na bohoslužbě, když byly představeny farnosti), svíce, ikonka Panny Marie apod. Na to místo můžou děti vkládat obrázky, které třeba nakreslí po bohoslužbě, nebo i jiný den, napsané přimluy za koho se budou modlit apod.

2) Začínáme

Když se všichni shromáždí kolem připraveného stolu, otec rodiny nebo maminka (dále jen zkráceně P jako předsedající) začnou křížem:

P. Dneska opět nejdeme do kostela na mši, ale budeme slavit neděli doma. V kostele bychom dnes viděli další zajímavost. Odedneška až do Velkého pátku se zahalují kříže fialovou látkou. Má to být vyjádřením toho, abychom si uvědomili, že na kříži se událo velké tajemství Boží lásky.

Zazpíváme vstupní píseň: Byl člověk jako já
<https://www.youtube.com/watch?v=ByUmMoDEZUs>

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Ostatní: Amen.

P: Na začátku bohoslužby vložme do rukou Božích svou důvěru, že nás má rád a chce nám i teď odpustit naše hříchy, které by nám bránily dobré modlitbě. Prosme tedy:

P: Smiluj se nad námi, Pane,

Ostatní: Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

Ostatní: A dej nám svou spásu.

Všichni: Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou.

Modleme se:

Bože, tvůj Syn nás tak miloval,
že se z lásky vydal na smrt za spásu světa;
dej nám svou milost,
abychom i my milovali své bratry
a zůstávali v tvé lásce.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, který s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po
všechny věky věků.

Všichni: Amen.

3) Čteme z Písma svatého

Píseň: Budu jen o tvé lásce zpívat: <https://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/krestanske-pisne/reka-tve-lasky-366545>

P: Nyní se zaposlouchejme do textu Písma svatého: Bože, Duchu Svatý, prosíme tě, dej nám vnímavé srdce, abys nás učinil vnímavými k tomuto textu evangelia. Amen.

Někdo z přítomných hezky přečte evangelium:

Evangelium – Jan 11,1-45

Slova svatého evangelia podle Jana.

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocen, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“

Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí světlo tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili.

Ale pojďme k němu!“ Tomáš – řečený Blíženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, ať zemřeme s ním!“

Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili (v žalu) nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. Ale vím i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žáný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“

Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to (Marie) uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel.“

Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“

Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhy (plátna) a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

4) Zamýšlíme se nad textem evangelia

Četli jsme o tom, že Ježíš plakal. Kdy? (*nechat se vyjádřit děti*)

Když viděl, jak Marie i ostatní pláčou, byl velmi pohnut a když se nechal dovést na místo, kde Lazara pohřbili, také zaplakal.

Vzpomínáte si, kdy ještě se píše, že Ježíš zaplakal? (*zde můžeme popřemýšlet všichni.... Lk 19,41nn*)

Někteří lidé však Ježíše kritizovali a říkali, „*Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?*“ I obě sestry Marie i Marta mu říkali, „*Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel.*“ A měli pravdu, ti co toto říkali? (*zcela jistě ano, Ježíš má tu moc*). Ježíšova tím vším opět něco důležitého sledoval. Důležitého pro nás. Opět dávejme pozor:

- Už se vám někdy stalo, že jste se dívali s někým na napínavý film, který jste už viděli? Nebo slyšeli vyprávět nějaký strašidelný příběh, který jste už slyšeli? Nebo učili mladšího sourozence násobilku, kterou už znáte? Nebo dali kamarádovi do ruky nějaký hlavolam, který umíte vyřešit? (*můžete si o tom velmi krátce popovídat*)
- Když už to člověk zná, tak už neprožívá takové napětí a dokonce se baví tím, jak to druzí prožívají. Někdy dokonce může ztratit i trpělivost s tím, kdo si neví rady.

Podobně i Ježíš věděl, jak to s Lazarem dopadne. Věděl, že Bůh chce udělat velký zázrak a Lazara vzkřísit. Věděl, že touto věcí chce Bůh lidem říci něco moc důležitého. Mohl být, jak se říká, nad věcí. Přesto měl ohromný soucit s bolestí člověka, jak Lazara, tak i jeho sester. Bolest druhých mu vehnala slzy do očí.

Zde se dozvídáme, jaký je náš Bůh. Ježíš je Boží Syn a o Bohu se na mnoha místech píše, že má slabost pro slabé lidi, pro lidi jakkoli znevýhodněné, pro sirotky a vdovy, pro chudáky a bezdomovce, pro lidi nemocné. Bůh se nikdy nikomu neposmívá. Naopak má ohromný soucit s každým, kdo jakkoli trpí.

Každý z přítomných může přečíst následující úryvky. Uvede se to těmito slovy: V knize Žalmů se píše o Božím soucitu s lidmi trpícími a jeho přáním, aby se o ně druzí starali:

- [Žalm 41,2-3](#) Blaze tomu, kdo si všímá chudáka a ubožáka, za to ho vysvobodí Hospodin v nouzi. Hospodin ho bude chránit, zachová ho naživu, učiní ho šťastným na zemi, nevydá ho kvůli jeho nepřátel.
- [Žalm 72, 12-14](#) On vysvobodí chudáka, který se dovolává pomoci, ubožáka, jehož se nikdo neujímá. Smiluje se nad nuzným a chudým, zachrání ubožákům život. Vymaní je z křivdy a násilí, neboť jejich krev je drahá v jeho očích.

- [Žalm 82,3-4](#) Zastávejte se utiskovaného a sirotka, ubohému a chudému pomáhejte k právu! Vysvobod'te utlačeného a nuzného, z moci bezbožných ho vytrhněte!“
- [Žalm 103,2-6](#) Veleb, duše má, Hospodina, a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní! On odpouští všechny tvé viny, on léčí všechny tvé neduhy. On vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věncí láskou a slitováním. On štěstím sytí tvůj život, jak orlu se obnovuje tvé mládí. Hospodin koná spravedlivé skutky, zjednává právo všem utlačeným.
- [113, 5-9](#) Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, který trůní na výsosti a shlíží dolů na nebe i na zem? Slabého zdvihá z prachu, ze smetiště povyšuje chudého, aby ho posadil vedle knížat, vedle knížat svého lidu. Té, která v rodině byla neplodná, dává bydlet jako šťastné matce dětí.

Vidíme, že Bůh má velký soucit s trpícími lidmi, které trápí nemoci, chudoba, nespravedlnost atp. Bolí ho, když jeho děti trpí.

Ježíš však potřeboval lidem říci velmi vážné sdělení, které vyjádřil těmito slovy:

„Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ ([Jan 11,25-26](#))

Chtěl říci, že mnohem horší, vlastně nejhorší, co může člověka potkat, není ani nemoc, ani chudoba, ani dokonce smrt těla. Mnohem horší je smrt duše:

Někdo z přítomných může přečíst následující úryvky. Uvede se to těmito slovy:

- [Mt 16,26](#): Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši?
- [Mt 10,28](#) A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo.

Ježíš potřeboval lidem na příkladu Lazara vysvětlit, že Ježíš je ten, kdo dává věčný život. A kdo Ježíše odmítá, odmítá věčný život. Kdo odmítá Ježíše, volí smrt duše, věčnou smrt. A to je to nejhorší, co se člověku může stát. Proto Ježíš přisel, aby nás od této hrůzy vysvobodil, tak jak to řekl v dnešním evangeliu Martě:

„Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ ([Jan 11,25-26](#))

Když to shrneme:

- ❖ Ježíš je ten, kdo nám přináší věčný život.
- ❖ Má s námi všemi velký soucit a bolí ho, když jakkoli trpíme.
- ❖ Ví však, že větším utrpením pro člověka by byla věčná smrt.

- ❖ Dopouští utrpení, podobně jako smrt Lazarovu, abychom si uvědomili, že existuje možnost něčeho mnohem horšího, než smrt těla.
- ❖ Ježíš Lazara vzkřísil, aby nám ukázal, že má moc nás zachránit i od smrti duše. Záchrana pak spočívá v tom, když Ježíšovi uvěříme a budeme žít podle toho, jak On nás učí.

Na závěr malý detail.

Co má společného náš, na pátou neděli postní až do Velkého pátku, zahalený kříž v kostele se současnou dobou? (roušku a nejenom přes ústa)

Vidíte, jak jde Pán se svým lidem :-)

Požehnanou neděli, + otec Radek

5. Společně prosíme (a děkujeme)

Před vyznáním víry můžeme zazpívat píseň Můj Bůh je můj štít:

<https://www.youtube.com/watch?v=rdVbwH5dpwo>

(text pod videem, kliknout na rozbalit více)

P: Teďka vyznejme svou víru

Všichni: Věřím v Boha,
 Otce všemohoucího,
 Stvořitele nebe i země
 i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho;
 jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny,
 trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest;
 sestoupil do pekel,
 třetího dne vstal z mrtvých;
 vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího;
 odtud přijde soudit živé i mrtvé.
 Věřím v Ducha svatého,
 svatou církev obecnou,
 společenství svatých,
 odpuštění hříchů,
 vzkříšení těla
 a život věčný.
 Amen.

Prosby lze říkat zcela spontánně. Kde je to pro účastníky obtížné, lze vyslovit jen jedno slovo, které naši prosbu charakterizuje (např.: za nemocné, za rodiče...). K takové modlitbě se rády připojí i děti. Např.:

Pane, prosíme tě za:

(nemocné, lékaře, zdravotní sestry, babičku s dědečkem, za nás, za naši obec, farnosti....)

6) Modlitba Otčenáš a duchovní svaté přijímání

P: Pán Ježíš nás naučil se takto modlit:

Všichni: Otče náš...

Všichni: Pane Ježíši Kriste, věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk. Věřím, že mě miluješ. Také já chci tebe dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe?

Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě. A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti, prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učiň si u mě příbytek. Pane, zůstaň se mnou a nedopusť, abych se od tebe odloučil.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, (*všichni si dělají kříž*) chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

Všichni: Amen.

Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu.

Všichni: Bohu díky.

Zaspíváme píseň: Ať požehnan je Pán: <https://www.youtube.com/watch?v=ODDiFphf3uc>

Po bohoslužbě nebo někdy navečer lze shlédnout krátké video na téma dnešního evangelia. Není však vhodné ho pouštět při bohoslužbě:

Bonus po bohoslužbě pro děti

Kreslené video na téma evangelia <https://www.youtube.com/watch?v=VwzFVEc0H6Y>

Bonus po bohoslužbě pro mládež a dospělé

Dva evropské malíři Vincent Willem van Gogh (19. stol.) a Rembrandt (17. stol.) namalovali scénu Lazarova vzkříšení. Jeden z nich však odmítl namalovat Ježíše, stejně jako ho přijmout do života. Více krátký dokument: <https://www.youtube.com/watch?v=fbSSYqRjfn0>

Bonus pro delší zamyšlení

Otec Vojtěch Kodet se zamýšlí nad tímto evangeliem:
<https://www.youtube.com/watch?v=uT8IeWfKrFA>